

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΤΕΧΝΗ

ΧΡΟΝΙΑ Β'. ΜΑΡΤΙΟΣ 1928 - ΤΕΥΧΟΣ 4^ο

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΒΑΡΒΑΡΟΥΣ

— Τι περιμένουμε στην αγορά συναθροισμένοι ;

Είναι οί βάρβαροι νά φθάσουν σήμερα.

— Γιατί μέσα στην Σύγκλητο μιὰ τέτοια ἀπραξία
τι κάθονται οί Συγκλητικοί καί δέν νομοθετοῦνε ;

Γιατί οί βάρβαροι θά φθάσουν σήμερα.
Τι νόμους πιά θά κάμουν οί Συγκλητικοί ;
Οί βάρβαροι σάν ἔλθουν θά νομοθετήσουν.

— Γιατί ὁ αὐτοκράτωρ μας τόσο προῦ σιγῶσθῃ,
καί κάθεται στής πόλεως τήν πιό μεγάλη πύλη,
στόν θρόνο ἐπάνω, ἐπίσημος, φορώντας τήν κορώνα :

Γιατί οί βάρβαροι θά φθάσουν σήμερα.
Κι ὁ αὐτοκράτωρ περιμένει νά δεχθεῖ
τόν ἀρχηγό τους. Μάλιστα εἰτοίμασε
γιὰ τόν δώσει μιὰ περὸ γαμηρή. Ἐκεῖ
τόν ἔγραψε τίτλους πολλοὺς κι ὀνόματα.

— Γιατί οί δύο μας ὑπατοί κ' οί προαίτορες ἐβγήκαν
σήμερα μὲ τὲς κόκκινες, τὲς κεντημένες τόγες
γιατί βραχιόλια φόρεσαν μὲ τόσους ἀμεθύστους,
καί δαχτυλίδια μὲ λαμπρὰ γυαλιστερά σμαράγδια
γιατί νά πιάσουν σήμερα περίφημα μπαστούνια
μ' ἀσήμια καί μαλάματα ἐκτακτά σκαλιγμένα ;

Γιατί οί βάρβαροι θά φθάσουν σήμερα
καί τέτοια πράγματα θαμπώνουν τοὺς βαρβάρους.

— Γιατί κ' οί ἄξιοι ρήτορες δὲν ἔρχονται σὰν πάντα
να βγάλουνε τοὺς λόγους τους, να ποῦνε τὰ δικὰ τους;

Γιατὶ οἱ βάρβαροι θὰ φθάσουν σήμερα,
κι αὐτοὶ βαρνοῦνται εὐφράδειες καὶ δημηγορίες.

— Γιατὶ ν' ἀρχίσει μονομιᾶς αὐτὴ ἡ ἀνησυχία
κ' ἡ σύγχυσις (τὰ πρόσωπα τὶ σοβαρὰ ποῦ ἐγίναν).
Γιατὶ ἀδειάζουν γρήγορα οἱ δρόμοι κ' ἡ πλατεῖς,
κι ὅλοι γυροῦν στὰ σπίτια τους πολὺ συλλογισμένοι;

Γιατὶ ἐνόχτισε κ' οἱ βάρβαροι δὲν ἦλθαν.
Καὶ μερικοὶ ἔφθασαν ἀπ' τὰ σύνορα,
καὶ εἶπαν πῶς βάρβαροι πιά δὲν ὑπάρχουν.

Καὶ τώρα τὶ θὰ γένομε χωρὶς βαρβάρους.
Οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ ἦσαν μιὰ κάποια λύσις.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

- «Ὡσπερ οὐ βασιλεύς, ἀλλ' ὑποκριτής,
- » μεταμφιέννυται χλαμύδα φαιάν ἀντί
- » τῆς τραγικῆς ἐκείνης, καὶ διαλαθῶν
- » ὑπεχώρησεν».

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΒΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Σὰν τὸν παραιτήσαν οἱ Μακεδόνες
κι ἀπέδειξαν πῶς προτιμοῦν τὸν Πύρρο
ὁ βασιλεὺς Δημήτριος (μεγάλην
εἶχε ψυχὴ) καθόλου — ἔτσι εἶπαν —
δὲν φέροθηκε σὰν βασιλεὺς. Ἐπήγε
κ' ἔβγαλε τὰ χρυσὰ φορέματά του,
καὶ τὰ ποδήματά του πέταξε
τὰ ὀλοπόρφυρα. Μὲ ροῦχ' ἀπλά
ντύθηκε γρήγορα καὶ ξέφυγε.
Κάμνοντας ὅμοια σὰν ἠθοποιὸς
ποῦ ὅταν ἡ παράστασις τελειώσῃ,
ἀλλάζει φορεσιὰ κι ἀπέρχεται.

Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗΣ